

WYROK
z dnia 10 października 2014 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Klaudia Szczytowska-Maziarz

Protokolant: Marta Polkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2014 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 26 września 2014 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia – konsorcjum firm w składzie: **Instytut Transportu Samochodowego, ul. Jagiellońska 80, 03-301 Warszawa oraz Heller Consult Sp. z o.o., ul. Chałubińskiego 8, 00-613 Warszawa** w postępowaniu prowadzonym przez **Główny Inspektorat Transportu Drogowego, ul. Postępu 21, 02-676 Warszawa**

przy udziale wykonawcy: **Instytut Badawczy Dróg i Mostów, ul. Instytutowa 1, 03-302 Warszawa**, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

- 1. oddala odwołanie,**
2. kosztami postępowania obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia – konsorcjum firm w składzie: **Instytut Transportu Samochodowego, ul. Jagiellońska 80, 03-301 Warszawa oraz Heller Consult Sp. z o.o., ul. Chałubińskiego 8, 00-613 Warszawa** i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych, zero groszy) uiszczoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia – konsorcjum firm w składzie: **Instytut Transportu Samochodowego, ul. Jagiellońska 80, 03-301 Warszawa oraz Heller Consult Sp. z o.o., ul. Chałubińskiego 8, 00-613 Warszawa** tytułem wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

W postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na "Analizę wpływu systemu automatycznego nadzoru nad ruchem drogowym na zachowanie kierowców w Polsce wraz z analizą skuteczności tego systemu", prowadzonym przez Główny Inspektorat Transportu Drogowego (dalej „zamawiający”) w trybie przetargu nieograniczonego wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: Instytut Transportu Samochodowego z Warszawy oraz Heller Consult Sp. z o.o. z Warszawy (dalej „odwołujący”) złożył odwołanie wobec:

1. czynności zamawiającego polegającej na nieprawidłowym badaniu i ocenie oferty złożonej przez odwołującego, ponieważ zamawiający zwrócił się w celu wyjaśnienia rażąco niskiej ceny bez faktycznych podstaw do takich wątpliwości oraz nieprawidłowym badaniu wyjaśnień złożonych w celu ustalenia, czy oferta zawiera rażąco niską cenę, ponieważ zamawiający nie wykonał dalszej części procedury wynikającej z artykułu 90 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 ze zm.) [dalej „ustawa „Pzp”], tj. polegającej na ocenie złożonych wyjaśnień jak i polegającej na odrzuceniu oferty odwołującego z postępowania na podstawie art. 90 ust. 3 w zw. z art. 90 ust. 1 ustawy Pzp,
2. wyboru, jako najkorzystniejszej, oferty złożonej przez Instytut Badawczy Dróg i Mostów z Warszawy (dalej „IBDiM”).

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

1. art. 90 ust. 3 ustawy Pzp, poprzez odrzucenie oferty odwołującego, pomimo że złożył ofertę, która nie podlega odrzuceniu, spełnia wszystkie wymagania, zawiera prawidłowo obliczoną cenę, co dodatkowo potwierdzają wyjaśnienia wraz z dowodami w formie kalkulacji przedstawione w celu ustalenia, czy oferta zawiera rażąco niską cenę,
2. art. 7 ust. 1 ustawy Pzp, poprzez prowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w sposób niezapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców,
3. art. 7 ust. 1 w zw. z naruszeniem art. 91 ust. 1 ustawy Pzp, poprzez wybór jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez IBDiM, pomimo iż oferta ta nie jest najkorzystniejszą w świetle ustalonych kryteriów oceny ofert,
4. art. 7 ust. 1 w zw. z naruszeniem art. 90 ust. 3 ustawy Pzp, poprzez bezpodstawne odrzucenie oferty odwołującego

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu:

1. unieważnienia odrzucenia oferty odwołującego w przedmiotowym postępowaniu na podstawie art. 90 ust. 3 w zw. z art. 90 ust. 1 ustawy Pzp,
2. powtórzenia czynności badania i oceny oferty złożonej przez odwołującego,
3. wyboru oferty odwołującego jako najkorzystniejszej.

Zdaniem odwołującego odrzucenie jego oferty jest bezzasadne, ponieważ oferta odwołującego zawiera prawidłowo obliczoną cenę, jej treść i wyjaśnienia złożone w celu ustalenia, czy oferta zawiera rażąco niską cenę potwierdzają, że cena uwzględnia realne okoliczności wpływające na wycenę zamówienia.

Odwołujący podał, że zamawiający wskazał, że wyjaśnienie złożone przez odwołującego w celu ustalenia, czy oferta zawiera rażąco niską cenę wpłynęło o 12:07, czyli 7 minut po terminie na składanie wyjaśnień.

Odwołujący stanął na stanowisku, że wskazany przez zamawiającego jako podstawa prawna odrzucenia oferty odwołującego przepis art. 90 ust. 3 ustawy Pzp zobowiązuje zamawiającego do odrzucenia oferty wykonawcy, „który nie złożył wyjaśnień lub jeżeli dokonana ocena wyjaśnień wraz z dostarczonymi dowodami potwierdza, że oferta zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia”, co oznacza, biorąc pod uwagę przesłankę, jaką wprowadził ustawodawca, że odrzucenie nie może nastąpić z powodów formalnych, błahych, niewpływających na treść złożonej oferty.

Na potwierdzenie swojego stanowiska wskazał wyrok KIO 598/13, KIO 600/13 z dnia 26 marca 2013 r., zgodnie z którym:

„Za niezasadne uznać należy stanowisko, iż wyjaśnienia z dnia 1 marca 2013 roku nie mogą zostać uwzględnione, gdyż zostały złożone po terminie. Wskazać bowiem należy, że w odniesieniu do terminu składania wyjaśnień sankcją odrzucenia oferty ustawodawca przewidział w przepisie art. 90 ust. 4 ustawy Pzp, ale tylko w okolicznościach, gdy zamawiający stwierdzi rażąco niską cenę z powodu udzielenia pomocy publicznej, cyt. Jeżeli wartość zamówienia jest równa lub przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8, zamawiający zawiadamia Prezesa Urzędu oraz Komisję Europejską o odrzuceniu ofert, które według zamawiającego zawierały rażąco niską cenę z powodu udzielenia pomocy publicznej, a wykonawca, w terminie wyznaczonym przez zamawiającego, nie udowodnił, że pomoc ta jest zgodna z prawem w rozumieniu przepisów o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Skoro zatem takiej sankcji ustawodawca nie przewidział w odniesieniu do pozostałych parametrów oceny wymienionych w przepisie art. 90 ust. 2 ustawy Pzp, to wyjaśnienia z dnia 1 marca 2013 roku należało uznać za możliwe do przyjęcia.”

Na podstawie dopuszczonych przez skład orzekający Izby, wskazanych poniżej dowodów w tym z dokumentacji przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przedłożonej Izbie przez zamawiającego w kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem, pisma procesowego przystępującego z dnia 10 października 2014 r., a także stanowisk stron i przystępującego, zaprezentowanych w toku rozprawy skład orzekający Izby ustalił i zważył, co następuje.

Skład orzekający Izby ustalił, że odwołującemu przysługiwało prawo do wniesienia odwołania, ponieważ wypełniono materialnoprawną przesłankę interesu w uzyskaniu zamówienia, określoną w art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, kwalifikowaną możliwością poniesienia szkody przez odwołującego, będącej konsekwencją zaskarżonych w odwołaniu: czynności i zaniechania zamawiającego.

Na podstawie pkt. 9 *Protokołu postępowania w trybie przetargu nieograniczonego – Zestawienie ofert*, a także Części II lit. B SIWZ skład orzekający Izby ustalił, iż odwołujący złożył w przedmiotowym postępowaniu, w którym jedynym kryterium wyboru oferty najkorzystniejszej była „cena”, ofertę z ceną najniższą. Ponieważ zarzuty podniesione w odwołaniu zmierzają do nakazania zamawiającemu unieważnienia czynności odrzucenia oferty odwołującego, to uznać należy, że uwzględnienie odwołania doprowadziłoby do ponownego badania i oceny ofert przez zamawiającego (w tym oferty odwołującego), co oznacza, że odwołujący miałby szansę na uzyskanie tego zamówienia.

Izba dopuściła w niniejszej sprawie następujące dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienie publicznego:

1. *Protokół postępowania w trybie przetargu nieograniczonego* (Druk ZP-PN).
2. Specyfikacja istotnych warunków zamówienia (dalej „SIWZ”).
3. Wezwanie odwołującego do złożenia wyjaśnień na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy Pzp z dnia 1 września 2014 r.
4. Informacja o wynikach przedmiotowego postępowania z dnia 17 września 2014 r.

Izba uznała złożone przez odwołującego na rozprawie: *Przykład symulacji przed podjęciem decyzji o wezwaniu do wyjaśnień rażąco niskiej ceny* (1) oraz *Ogłoszenie o udzieleniu zamówienia nr 322238 – 2014*, zamieszczone przez Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju za nieprzydatne, ponieważ dotyczyły zarzutu, który nie mógł zostać rozpoznany przez Izbę (zarzut dotyczący czynności bezpodstawnego wezwania odwołującego do złożenia wyjaśnień na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy Pzp).

Zarzut odrzucenia oferty odwołującego w wyniku nieprawidłowego badania i oceny oferty złożonej przez odwołującego, ponieważ zamawiający zwrócił się w celu wyjaśnienia rażąco niskiej ceny bez faktycznych podstaw do takich wątpliwości oraz w wyniku nieprawidłowego badania wyjaśnień złożonych w celu ustalenia, czy oferta zawiera rażąco niską cenę, ponieważ zamawiający nie wykonał dalszej części procedury wynikającej z art. 90 ustawy Pzp, polegającej na ocenie złożonych wyjaśnień nie potwierdził się.

Bezsporny był fakt, że pismem z dnia 1 września 2014 r., które odwołujący otrzymał (drogą elektroniczną) w tym samym dniu zamawiający wezwał odwołującego do złożenia wyjaśnień w celu ustalenia, czy oferta odwołującego zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia, wyznaczając termin złożenia wyjaśnień na dzień 5 września 2014 r. do godz. 12⁰⁰.

Na podstawie treści ww. pisma skład orzekający Izby ustalił, że zamawiający dodatkowo wskazał w nim, że:

- działa na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy Pzp,
- oceniając wyjaśnienia weźmie pod uwagę obiektywne czynniki,
- nie złożenie wyjaśnień we wskazanym terminie bądź w przypadku, gdy dokonana ocena wyjaśnień potwierdzi, że oferta zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia, skutkować będzie odrzuceniem oferty.

Bezsporny był także fakt, że odwołujący złożył wyjaśnienia po wyznaczonym terminie, tj. 5 września 2014 r. o godz. 12⁰⁷, tj. siedem minut po terminie wyznaczonym przez zamawiającego.

W pierwszej kolejności dostrzeżenia wymaga, że w ramach odwołania odwołujący zakwestionował prawidłowość dokonanych przez zamawiającego dwóch czynności, tj. czynności wezwania odwołującego do złożenia wyjaśnień w trybie art. 90 ust. 1 ustawy Pzp oraz czynności odrzucenia oferty odwołującego, a nadto zarzucił zamawiającemu zaniechanie oceny złożonych przez odwołującego po wyznaczonym terminie wyjaśnień.

Skład orzekający Izby przypomina, że odwołanie przysługuje wykonawcy wobec każdej niezgodnej z przepisami ustawy Pzp czynności zamawiającego, podjętej w toku postępowania (art. 180 ust. 1 ustawy Pzp), o ile ma on lub miał interes w uzyskaniu zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy Pzp (art. 179 ust. 1 ustawy Pzp). Czynności te mogą być kwestionowane w określonych ustawowo terminach (art. 182 ustawy Pzp).

Powyższe uwagi skład orzekający Izby poczynił, ponieważ rozpoznawanym obecnie przez Izbę, złożonym w dniu 29 września 2014 r., odwołaniem odwołujący objął zarówno

czynność zamawiającego z dnia 1 września 2014 r. (czynność wezwania do wyjaśnień na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy Pzp), jak i czynność odrzucenia oferty odwołującego, o której zamawiający poinformował odwołującego drogą elektroniczną w dniu 17 września 2014 r. (pismem z tego samego dnia).

Ze względu na możliwość wniesienia odwołania w przedmiotowym postępowaniu na czynność wezwania do złożenia wyjaśnień w celu ustalenia, czy oferta zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia jedynie w terminie 10 dni od daty tegoż wezwania – art. 182 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp (wezwanie przesłane zostało drogą elektroniczną, w dacie otrzymania pisma wzywającego do złożenia wyjaśnień odwołujący uzyskał tym samym informację o czynności, która mogła stanowić podstawę wniesienia odwołania) uznać należy, że złożenie odwołania w zakresie zarzutu dotyczącego czynności wezwania z dnia 1 września 2014 r. jest spóźnione. Powoduje to, że w tym zakresie zarzut odwołania nie może zostać rozpoznany przez Izbę. Skład orzekający Izby podziela, oparte na wyroku Izby zapadłego w sprawie o sygn. akt KIO 61/14, stanowisko zawarte w piśmie procesowym przystępującego, iż przyjęcie odmiennego stanowiska prowadziłoby do wykładni contra legem przepisu art. 180 ust. 1 w zw. z art. 182 ust. 1-3 i art. 189 ust. 3 ustawy Pzp, bowiem pozwalałoby na obejście prawa.

Skład orzekający Izby za nietrafny uznał argument odwołującego zaprezentowany na rozprawie, iż „na ówczesnym etapie nie mógł złożyć odwołania, ponieważ nie mógł wówczas wykazać istnienia interesu prawnego”. W ocenie składu orzekającego Izby bowiem, co podnosił na rozprawie przystępujący, w przypadku czynności niezasadnego wezwania wykonawcy do złożenia wyjaśnień co do tego, czy zaoferowana cena jest rażąco niska z całą pewnością można mówić o zagrożeniu interesu w uzyskaniu zamawiającego, ponieważ w takiej sytuacji to na wzywanego wykonawcę przesuwa się ciężar dowodu, że nie zaoferował ceny rażąco niskiej. Niezłożenie wyjaśnień jest też odrębną przesłanką odrzucenia oferty (art. 90 ust. 3 ustawy Pzp), o czym w dalszej kolejności, od odrzucenia z powodu zawarcia w niej ceny rażąco niskiej w stosunku do przedmiotu zamówienia (art. 89 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp).

Skład orzekający Izby, odnosząc się do stwierdzenia odwołującego na rozprawie – że z punktu widzenia czasowego i zaangażowania osób złożenie odwołania było mniej korzystne niż przygotowanie i złożenie żądanych wyjaśnień, wskazuje także że motyw, jakimi kierował się wykonawca podejmując decyzje, że nie złoży odwołania na czynność wezwania z dnia 1 września 2014 r. są irrelevantne z punktu widzenia oceny terminowości wniesienia odwołania w zakresie tej czynności w odwołaniu z dnia 26 września 2014 r.

Reasumując, termin na kwestionowanie wezwania do złożenia wyjaśnień na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy Pzp upłynął, toteż zarzut w tym zakresie, jako spóźniony, nie podlega rozpoznaniu przez Izbę.

Podniesiony przez odwołującego zarzut w zakresie zaniechania oceny złożonych przez odwołującego po wyznaczonym terminie wyjaśnień opiera się na błędnym założeniu o dopuszczalności oceny oferty (pod kątem tego, czy zawiera rażąco niską cenę) na podstawie takich właśnie, złożonych z uchybieniem terminu wyjaśnień.

Podnieść należy, że wyznaczenie terminu, w przypadku kierowania do danego wykonawcy wezwania, jest nałożonym przepisem art. 90 ust. 1 ustawy Pzp obowiązkiem zamawiającego („zamawiający (...) zwraca się do wykonawcy o udzielenie w określonym terminie wyjaśnień dotyczących elementów oferty mających wpływ na wysokość ceny” – art. 90 ust. 1 ustawy Pzp). Obowiązek ten winien być przez zamawiającego wykonany nie tylko z poszanowaniem zasady równego traktowania i uczciwej konkurencji (wyznaczenie takiego samego dla wszystkich wzywanych wykonawców i wystarczającego na przygotowanie wyjaśnień terminu), ale także w zgodzie z ekonomią, a także celem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego – brak z góry określonego terminu na złożenie wyjaśnień mógłby doprowadzić do niekorzystnej z punktu widzenia zamawiającego przewlekłości postępowania i odsunięcia realizacji zamówienia na dalszy czas, a w sytuacji ekstremalnej nawet do niemożności rozstrzygnięcia przez zamawiającego postępowania w ogóle. Tak mogłoby się zdarzyć, gdyby rzeczywiście brak było w ustawie sankcji w postaci odrzucenia oferty z powodu braku wyjaśnień w terminie. Jednak sankcja ta została przez ustawodawcę wskazana w art. 90 ust. 3 ustawy Pzp – „zamawiający odrzuca ofertę wykonawcy, który nie złożył wyjaśnień”, a sformułowanie „wykonawca, który nie złożył wyjaśnień” należy odnieść do wcześniej opisanej w art. 90 procedury wezwania, tj. procedury, o której mowa w art. 90 ust. 1 ustawy Pzp.

Konieczność stwierdzenia przez zamawiającego faktu niezłożenia wyjaśnień może być w pierwszej kolejności konsekwencją stwierdzenia niezłożenia takich wyjaśnień w terminie wyznaczonym, w drugiej kolejności konsekwencją złożenia wyjaśnień w terminie, jednak takich, których treść jest w szczególności nieadekwatna, nieprzydatna lub wręcz bez związku z celem, któremu ma służyć, tj. ustalenia, czy oferta zawiera cenę rażąco niską.

Zarówno w pierwszym, jak i drugim przypadku niezbędnym dla ustalenia złożenia wyjaśnień jest odniesienie się do terminu, w jakim wyjaśnienia miały zostać złożone.

Skład orzekający Izby w pełni podziela stanowisko przystępującego zawarte w piśmie procesowym przystępującego: „Nie sposób podzielić stanowiska Odwołującego, iż przedłożenie spóźnionych wyjaśnień wymaganych w trybie art. 90 ust. 1 Pzp skutkuje sankcją odrzucenia oferty tylko w przypadku, którego dotyczy regulacja art. 90 ust. 4 Pzp, tj. nieudowodnienia przez wykonawcę w wyznaczonym terminie legalności otrzymanej pomocy publicznej. W konsekwencji w pozostałym zakresie uchybienie terminowi

wyznaczonemu przez zamawiającego pozbawione byłoby doniosłości prawnej. Byłoby to tożsame z pozbawieniem doniosłości prawnej samego wyznaczenia terminu na złożenie wyjaśnień, do czego ustawowo zobligowany jest zamawiający w świetle art. 90 ust. 1 Pzp, skoro jego niedochowanie nie byłoby obciążone żadnym niekorzystnym dla wykonawcy skutkiem” (...) taka wykładnia zarówno art. 90 ust. 1 jak i ust. 3 i 4 Pzp nie może być uznana za właściwą. Nie znajduje ona oparcia ani w faktycznej treści tych przepisów, w szczególności art. 90 ust. 4 Pzp, ani wykładni celowościowej, ratio legis przywołanych przepisów oraz podstawowych zasadach samego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.”

W ocenie składu orzekającego Izby stanowisko odwołującego jakoby przepis art. 90 ust. 4 ustawy Pzp ograniczał odrzucenie oferty wykonawcy z powodu złożenia wyjaśnień po terminie jedynie do przypadku, gdy zamawiający stwierdzi rażąco niską cenę z powodu udzielenia pomocy publicznej jest błędne, ponieważ przepis ten nie reguluje podstaw do odrzucenia oferty, a jedynie szczególny obowiązek informacyjny zamawiającego, który aktualizuje się wyłącznie w postępowaniach powyżej tzw. progów unijnych (odmiennie niż art. 90 ust. 1 – 3, który stosuje się niezależnie od wartości zamówienia) wobec wskazanych podmiotów (centralny organ administracji rządowej właściwy w sprawach zamówień publicznych – Prezesa UZP oraz Komisja Europejska) i który dotyczy przypadków odrzucenia (uprzedniego, już dokonanego) przez zamawiającego jakiegokolwiek oferty jako zawierającej rażąco niską cenę z powodu uznania, że wykonawca w wyznaczonym terminie nie udowodnił udzielenia tej pomocy zgodnie z prawem.

Reasumując, złożenie wyjaśnień z uchybieniem terminu wyznaczonego przez zamawiającego jest tożsame w skutkach z ich brakiem i stanowi odrębną przesłankę odrzucenia oferty wykonawcy na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy Pzp w zw. z art. 90 ust. 1 ustawy Pzp

W konsekwencji powyższego skład orzekający Izby uznał, że odwołujący wyjaśnień w ogóle nie złożył, co obligowało zamawiającego do odrzucenia oferty odwołującego na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy Pzp w zw. z art. 90 ust. 1 ustawy Pzp.

Zarzut dotyczący wyboru, jako najkorzystniejszej, oferty złożonej przez Instytut Badawczy Dróg i Mostów z Warszawy nie potwierdził się.

W konsekwencji uznania, że zamawiający w zgodzie z przepisem art. 90 ust. 3 w zw. z art. 90 ust. 1 ustawy Pzp odrzucił ofertę odwołującego oraz wobec braku jakichkolwiek zarzutów co do zaniechania przez zamawiającego odrzucenia oferty przystępującego skład orzekający Izby uznał, że zarzut wyboru oferty przystępującego jako najkorzystniejszej, nie potwierdził się.

Ze względu na fakt, że nie potwierdził się żaden z podniesionych w odwołaniu zarzutów skład orzekający Izby oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp oraz § 3 pkt 1 lit. a rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczenia (Dz. U. Nr 41 poz. 238).

Przewodniczący: